

חדוה הרכבי

דברים שתארת

א.

"הכלב מלקק את השמיכה. במטה הסמוכה, צפור
עטיפה חליפת פלנל אדמה מתכווצת
בחם של הדמעות.
אני סופרת את הגניחות שלה.
יום אחד הצפור הזו תשחיר,
תעצם את עיניה
ותמות. חינפשי, הטרגדיה שלה.
בעצם,
מה אני יודעת.

הדלת נסגרת. אני יושבת על הרצפה כבר שבוע,
נועצת בך את עיני, מסלקת אותך ממחשבותי,
מקשיבה לדסטי ספרינגפילד שרה את 'טחנות הרוח של מחד'.

משהו בפניה שלך מפחיד אותי. דוחה אותי. מושך אותי.
נוגע לי בלב. מסבך לי את עצמי. עזבי אותי כבר. הניחי לי.
בכנות: אני לא אוהבת את המכתבים שלך. וגם,
הענג המכאיב שלך
להתישב באיזה עולם,
להתמכר לצבעי הקשת בענן,
לגעת עם אצבעות פצועות ב־ מה שבפנים

אבל אני חושבת שאת בעצם כותבת לאיזו
שאותה את מדמינת ושאין לה ולי

כמעט דָּבַר מִן הַמְּשֵׁתָּהּ.
וְזוֹ סִבָּה נֹסֶפֶת.
כָּךְ אוֹ כֵן, הַסְּרוּב שְׁלִי הוּא אֵיתָן וְחִמּוּר:
אֲנִי מִצְטַעֶרְתָּ, אֲבָל אֲנִי מִבְּקִשָּׁת
שְׁלֵא תִכְתְּבִי לִי כָךְ עוֹד.

”שְׁלֹךְ,”

ב.

הַשְּׁמֵשׁ זֹרַחַת מֵעַל הַדָּם בְּמִכְתָּבִים.
כְּמוֹנֵי מַעְצָמָה בְּלֶה, מְמַרְרַת אֵלַיךְ:
אֵל תִּגְלִי אוֹתָם. אֵל תִּגְלִי אוֹתָם.
אֵל תִּגְלִי אוֹתָם לְעוֹלָמִים.

ג.

כָּל הַתְּרִיסִים מוֹגְפִים. אֱלוֹי יִדְעֵתָ עַד כַּמָּה
הַבְּדִידוֹת הֵיא עוֹלָם
לֵלֵא נֶפֶשׁ חַיָּה.

ד.

לֹא אֶכְתֵּב לָךְ כָּךְ עוֹד. אֲנִי מִבְּטִיחָה לָךְ.
סְלַחֵי לִי. אֲנִי מִצְטַעֶרְתָּ. אֲנִי כֹל-כָּךְ מִצְטַעֶרְתָּ.
סְלַחֵי לִי. לֹא אֶכְתֵּב לָךְ כָּךְ עוֹד.
אֲנִי מִבְּטִיחָה לָךְ.

ה.

הִרְמַתִּי רִגְעַ. עֲנֵן גְּלִמוֹד שְׁמַת־קָרֵב, כְּמַעַט שְׁבוּר,
תוֹלָה בִּי אֶת עֵינָיו

ו.

אֲנִי שְׁטָה בְּסַפִּינָה ”אֵיזְדוּרָה הַיִּפָּה”,
שְׁטָה עִם שְׁקִיּוֹת קָרַח לְקָרַר רוּחֹת רְפָאִים דוֹהֲרוֹת בְּחִדְרָךְ,
עַל מִטָּתְךָ, מִתַּחַת לְסְדִינִים, בֵּין הַכְּרִיּוֹת, בְּאֲרוֹנוֹת, בְּמַגְרוֹת,
עַל הַשְּׁטִיחַ, בֵּין פְּרָחֵי הַגְּרָנִיּוֹם,
שְׁטָה בְּלִבְךָ, עִם כָּל מַה שְׁטָהוֹר וְתָמִים וְכִפִּיר

וְאֶהוּב בְּעֵינַיִךְ, עִם הַמָּבֵט בְּעֵינַיִךְ, וְךָ פְּרוּעַ קוֹדֵחַ,
 מִזִּיעַ עַל שְׁפִתַי חֲבֵרְתֶךָ הָאֶהוּבָה,
 עִם שְׁפִתֶיךָ צוֹעֵקוֹת בְּהִנָּאָה עַל צְוֹאֲרֶךָ,
 עַל סְנִטְרָה, עַל כְּתָפֶיךָ, עַל בִּטְנָה, בְּרַכְיָה, יִרְכִיךָ
 קַרְסְלֶיךָ, עַל גְּבֵה

ז.

נִזְכַּרְתִּי בְּאַחֲרוֹת, "הַפְּנִסְטִיּוֹת" שְׁלֶךְ,
 וְכֵלֶן מְכַתְרוֹת אוֹתֶךָ בְּעֶצְמָה,
 מְחַלְקוֹת אוֹתֶךָ בִּינִיחֶן, מְעַנִּיקוֹת לְךָ אֶת
 אַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם

ח.

לְכָל אַחַת יֵשׁ אַרְבַּעַת רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם שְׁלָה, אֲנִי מְהַרְהֵרֶת,
 וְיָדֵי מְצִירַת יָם-שֶׁל־אֲנָשִׁים שֶׁנִּרְדְּמוּ עַל סַפְסָלִים, אֶקְסָטְזָה, עֲרָגָה

ט.

כְּמוֹנֵי מְתָרוּעֵצַת עֶכְשׁוֹ עִם עֵדֶת חֲתוּלִים יִרְקָה,
 מְתָרוּצְצַת מֵרְחוֹב לְרְחוֹב, מְצִטּוֹפֶפֶת בְּאוֹיֵר,
 גְּהַפְכַת לְגֶשֶׁם, זוֹרְמַת בְּגִבְהִים, בְּטַל, בְּאַבְנִים,
 בְּשָׁלוּלִיּוֹת, עוֹבְרַת לְצַד הַשָּׁנִי,
 בֵּין מְכַתְבִּים שֶׁנִּכְתְּבוּ בְּטָרְנֵס בְּשָׁלוּשׁ לְפָנוֹת בְּקָר,
 נִגְמָרֶת בְּלֵב הַרִי-גֶעֶשׁ שֶׁל דְּמָעוֹת עַד לֵב הַשָּׁמַיִם,
 מִתְחַנְנֶת לְדוֹ-שִׁיחַ

י.

עֲנֵי לִי. עֲנֵי לִי. עֲנֵי לִי. עֲנֵי לִי. עֲנֵי לִי. עֲנֵי לִי.
 אֵין מִי שְׁיִכַל לְהַגִּיד שְׁאֲנִי לֹא מְאֻזְנֶת. אֵין מִי שְׁיִכַל
 לְהַגִּיד שְׁאֲנִי לֹא הִגְיוֹנִית. שְׁאֲנִי מְדַמִּינֶת. שְׁאֲנִי בּוֹדָה דְּכָרִים.
 אֵיךְ אֶפְשֶׁר. אֵיךְ אֶת יְכוּלָה

יא.

תְּבִינִי: גּוֹרְלִי וְחַיִּי מִנְחִים בְּיָדֶיךָ מְדִי רַגַע בְּרַגַע, עוֹרְגִים
 לְחֻבָּה.

יב.

שְׁלוֹשׁ לַפְּנוֹת בְּקֶרֶךְ. פֹּה וְשָׁם עוֹד מֵאַבְדָּת אֶת שׁוּוֵי מִשְׁקָלָה צְפוּר יְרוּיָה.
אֲנִי שָׁטָה עַל הַסֵּדִין הַקָּר, בֵּין יְלָלוֹת הָעֲשָׁבִים, בְּעַרְפֵּל שֶׁל הַלֵּילָה,

יג.

שָׁטָה בְּמַעְרְבֶלֶת־הַזְּיוֹת שֶׁל כָּל מִינֵי חוֹלִירוֹת, חוֹלִיגָנִים,
סוּטִים סִדְרֵתִיִּים, שָׁטָה בְּחִצְרוֹת אַחֲרֵי־יָוֵה שֶׁל רוּחַה'לָה
וְלֵאחֲרָיָה וְרִבְקָה, לְבוּשׁוֹת גּוֹפִיּוֹת לְבָנוֹת, שְׁכַל הַלֵּילָה
לְקַוּוֹ ת'זֶהֱמָה שֶׁל כָּל־מִינֵי חֲזִירִים הַמוֹנִיִּים
וְשָׁמְרוּ אֲמוּנִים זֶה לְזֶה
כָּל הַלֵּילָה

יד.

הַחֲלוּם הַחוֹזֵר שְׁלִי, שְׁאֲנִי נֹצֵבֶת בְּקֶרֶן רְחוּב לְמִכּוֹר
מְגֻזָּנִים שֶׁל "לֵאשָׁה", קֶלְפִים וְתִשְׁמִישֵׁי קֶדְשָׁה,
וְאֵת בָּאָה.
"הַחֲלוּם הַחוֹזֵר שְׁלֶךְ, שְׁאֵת עֶפְהָ, וְאֵת רוּאָה הַכֹּל" נִזְכַּרְתִּי בְּשׁוֹרָה
מִתּוֹךְ סִפְרֶךְ "הַחוֹלִיגָנִים" שֶׁיֵּצֵא לְאוֹר

טו.

אֲנִי אוֹהֶבֶת סִפְנֵת נְפֹשׁוֹת. מְאֹד. לְשַׁחֲוֹת בְּסוֹפֵת רְעָמִים,
לְחַתֵּר בְּיַדִּי בְּמִצּוֹלוֹת יָם גּוֹעֵשׂ בְּאִישׁוֹן לֵילָה,
לְהִסְתַּפֵּל בְּגַל סוּעֵר, לְרַקֵּם עָלָיו אֶת מְגַעֵךְ

טז.

אֵלוּ יִכְלֹתִי לְהַגִּיד לָךְ דְּבָרִים שֶׁלְעוֹלָם לֹא אֲגִיד